

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-2152/2025-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Mateji Cvitić Gašparac, u pravnoj stvari tužitelja TEHNOKOM d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 228, OIB: 26987865935, koga zastupa punomoćnik Marijan Ruždjak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ruždjak i partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Eugena Lovrića iz Ivanić-Grada, Savska 102a, OIB: 18153976244, koga zastupa punomoćnik Hrvoje Novak, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Jasminke Dugandžije, odvjetnice, i punomoćnika tuženika, 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja TEHNOKOM d.o.o. koji glasi:

" 1. Nalaže se tuženiku Eugenu Lovriću iz Ivanić Grada, Savska cesta 102/A, OIB 18153976244 da tužitelju TEHNOKOM d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 228, OIB: 26987865935 plati iznos od 350.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od podnošenja tužbe do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanim za tri postotna poena, te da mu naknadi parnični trošak, sve u roku od 15 dana."

II Nalaže se tužitelju TEHNOKOM d.o.o. naknaditi tuženiku Eugenu Lovriću trošak parničnog postupka u iznosu 8.750,00 EUR (slovima: osam tisuća sedam stotina pedeset) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 27. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tužitelja TEHNOKOM d.o.o. za naknadu troška postupka u iznosu 13.068,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te troška sudske pristojbe na žalbu i presudu prema odluci suda.

IV Odbija se zahtjev tuženika Eugena Lovrića za naknadu troška postupka u preostalom iznosu 4.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 3. srpnja 2020. navodi da su stranke 27. lipnja 2012. sklopile Ugovor o radu za obavljanje poslova direktora Sektora projektni ured, da je člankom 3. citiranog ugovora određena ugovorna zabrana natjecanja na način da tuženik ne može bez suglasnosti tužitelja obavljati poslove koji ulaze u predmet poslovanja tužitelja, da je za postupanje protivno ugovornoj zabrani natjecanja predviđena ugovorna kazna u iznosu od 46.452,98 EUR/350.000,00 kn koja je važeća budući da je u vrijeme sklapanja citiranog Ugovora o radu plaća tuženika bila veća od prosječne bruto plaće u Republici Hrvatskoj, da je tuženiku Ugovor o radu prestao 20. siječnja 2019. na temelju njegovog otkaza, da se tuženik nakon toga zaposlio u trgovačkom društvu SCAN PROJEKT d.o.o., koje je u tržišnom natjecanju s tužiteljem u pogledu registrirane djelatnosti i činjenice da je tijekom trajanja ugovorne zabrane natjecanja izravno konkuriralo tužitelju u postupcima javnog nadmetanja kod naručitelja Jadranski naftovod d.d. i INA d.d. Budući da je zapošljavanjem kod trgovačkog društva SCAN PROJEKT d.o.o., koje je u tržišnom natjecanju s tužiteljem, tuženik postupio protivno članku 3. Ugovora o radu od 27. lipnja 2012., smatra da je tuženik obavezan platiti tužitelju ugovornu kaznu. Predlaže da sud naloži tuženiku plaćanje iznosa od 46.452,98 EUR/350.000,00 kn tužitelju te naknadu troška parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 5. listopada 2020. navodi da ga je tužitelj nezakonito i samovoljno odjavio s Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje mjesec i dva tjedna prije isteka zakonom zajamčenog otkaznog roka nakon otkaza ugovora o radu, da je zbog toga tuženik 26. siječnja 2019. pisanim putem podnio izvanredni otkaz ugovora o radu u kojem je naveo da se više ne smatra vezanim predmetnim Ugovorom o radu pa ga ista odredba više ne obvezuje, da je člankom 3. Ugovora o radu ugovorena zakonska, a ne ugovorna zabrana natjecanja pa je člankom 3. stavkom 4. Ugovora o radu izričito propisana tuženikova obveza plaćanja ugovorne kazne samo za slučaj povrede zakonske, a ne ugovorne zabrane natjecanja, da je zastupnik po zakonu tužitelja na jasan i nedvojben način tuženiku, a i ostalim radnicima tužitelja, prilikom potpisivanja ugovora o radu objasnio da se ugovorna kazna odnosi isključivo na razdoblje tijekom trajanja ugovora o radu i da on ni na koji način nema namjeru ograničavati tuženikovo pravo na odabir budućeg zaposlenja i napredovanja u radu, da tuženik nikada ne bi pristao na navedenu odredbu da je napisana i primjenjiva na način na koji to sada pokušava prikazati tužitelj, da je navedeni Ugovor o radu pripremio i predložio tužitelj pa se nejasne odredbe moraju tumačiti u korist druge strane, da sve i da je ugovorna kazna ugovorena za slučaj nepoštivanja ugovorne zabrane natjecanja s tužiteljem da takva zabrana ne obvezuje tuženika jer bi se njome nerazmjerno ograničavao rad i napredovanje tuženika kao radnika, da visina ugovorne kazne nije primjerena prihodima, obvezama i imovinskom stanju tuženika čija neto plaća iznosi 1.854,54 EUR/13.973,00 kn pa bi morao raditi više od 25 mjeseci da plati ugovornu kaznu, da je razveden i živi sam u stanu koji je većim dijelom kupljen stambenim kreditom koji otplaćuje, da je uz to korisnik nenamjenskog kredita u visini od 5.972,53 EUR/45.000,00 kn te zajma u novčanom iznosu od 49.286,61 EUR/371.350,00 kn koje također otplaćuje, da je dužan uzdržavati dvoje maloljetne djece pa bi ugovorna kazna, čak i ona simbolična, dovela do njegovog osobnog bankrota. Slijedom svega

navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku zajedno sa zateznom kamatom.

3. Presudom ovog suda od 28. ožujka 2025. poslovnog broja Pr-6571/2020-27 odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja (stavak I izreke), naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu 5.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 28. ožujka 2025. do isplate (stavak II izreke), odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troška postupka u preostalom iznosu 2.750,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate (stavak III izreke) te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka u iznosu 7.500,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate (stavak IV izreke).

4. Povodom žalbe tužitelja od 4. travnja 2025., rješenjem Županijskog suda u Zagrebu od 23. rujna 2025. poslovnog broja GŽ R-281/2025-2 ukinuta je citirana presuda te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

5. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o radu direktora Sektora projektni ured od 27. lipnja 2012. (list 5-9 spisa), obračuna isplaćene plaće tuženiku (list 10 spisa), objave Državnog zavoda za statistiku od 12. studenog 2012. (list 11 spisa), Obavijesti o prekidu radnog odnosa od 19. prosinca 2018. (list 12 spisa), obrasca eM-2P (list 13 spisa), dokumentacije vezane za javno nadmetanje (list 14-19 spisa), JOPPD obrazaca (list 47-60 spisa), ispisa plaća tuženika (list 61 spisa), rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici, Stalne službe u Ivanić-Gradu od 19. rujna 2019. poslovnog broja R1 Ob-131/2019-3 (list 62-65 spisa), ugovora o kreditima (list 66-76 spisa), Izvanrednog otkaza ugovora o radu (list 77 spisa), dopisa tužitelja od 1. veljače 2019. (list 78 spisa), e-mail-a (list 80 spisa), povratnice (list 81 spisa), ugovora o radu na određeno vrijeme (list 96-104 spisa), Pravilnika o radu tužitelja od 17. lipnja 2010. (list 106-112 spisa), Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta od 26. rujna 2017. (list 113-132 spisa), saslušani su zastupnik po zakonu tužitelja Mladen Novaković (list 157-158, 253-254 spisa), tuženik Eugen Lovrić (list 158-159 spisa) te svjedoci Antiša Kuzmić (list 250-251 spisa), Damir Trobić (list 251-253 spisa), Irena Nagy (list 255-256 spisa) i Tomislav Škreb (list 257 spisa).

6. Tuženik je na ročištu održanom 14. svibnja 2026. odustao od dokaznih prijedloga za saslušanje svjedoka Nenada Živkovića, Dennisa Jankovicha, Rine Kerekovića i Marka Škalića, slijedom čega sud navedene dokaze nije izvodio.

7. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu ugovorne kazne u iznosu 46.452,98 EUR/350.000,00 kn zbog povrede zabrane natjecanja od strane tuženika.

9. Među strankama nije sporno da je tuženik bio zaposlen kod tužitelja na temelju Ugovora o radu od 27. lipnja 2012. na radnom mjestu direktora Sektora projektni ured, da je tuženikov Ugovor o radu prestao njegovim otkazom, da se nakon toga tuženik zaposlio u trgovačkom društvu SCAN PROJEKT d.o.o., koje je u tržišnom natjecanju s tužiteljem te da je plaća tuženika za vrijeme njegova rada kod tužitelja bila veća od prosječne plaće u Republici Hrvatskoj.

10. Sporno je među strankama je li tuženik povrijedio zabranu natjecanja s tužiteljem te je li ista bila ugovorena za vrijeme trajanja radnog odnosa tuženika kod tužitelja ili i nakon prestanka radnog odnosa.

11. Odredbom članka 101. stavka 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19; dalje: ZR) propisano je da radnik ne smije bez odobrenja poslodavca, za svoj ili tuđi račun, sklapati poslove iz djelatnosti koju obavlja poslodavac (zakonska zabrana natjecanja). Stavkom 2. citiranog članka propisano je da, ako radnik postupi protivno zabrani iz stavka 1. citiranog članka, poslodavac može od radnika tražiti naknadu pretrpljene štete ili može tražiti da se sklopljeni posao smatra sklopljenim za njegov račun, odnosno da radnik preda zaradu ostvarenu iz takvog posla ili da na njega prenese potraživanje zarade iz takvog posla. Stavkom 3. citiranog članka propisano je da pravo poslodavca iz stavka 2. citiranog članka prestaje u roku od tri mjeseca od dana kada je poslodavac saznao za sklapanje posla, odnosno pet godina od dana sklapanja posla.

12. Odredbom članka 102. stavka 1. ZR propisano je da poslodavac i radnik mogu ugovoriti da se određeno vrijeme nakon prestanka ugovora o radu, radnik ne smije zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s poslodavcem te da ne smije za svoj račun ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se natječe s poslodavcem (ugovorna zabrana natjecanja). Stavkom 2. citiranog članka propisano je da se takav ugovor ne smije zaključiti za razdoblje duže od dvije godine od dana prestanka radnog odnosa. Stavkom 5. citiranog članka propisano je da takav ugovor ne obvezuje radnika ako njegov cilj nije zaštita opravdanih poslovnih interesa poslodavca ili ako se njime, s obzirom na područje, vrijeme i cilj zabrane, a u odnosu na opravdane poslovne interese poslodavca, nerazmjerno ograničava rad i napredovanje radnika.

13. Odredbom članka 106. stavka 1. ZR propisano je da se za slučaj nepoštivanja ugovorne zabrane natjecanja može ugovoriti ugovorna kazna. Stavkom 2. citiranog članka propisano je ako je za slučaj nepoštivanja ugovorne zabrane natjecanja predviđena samo ugovorna kazna, poslodavac može, u skladu s općim propisima obveznog prava, tražiti samo isplatu te kazne, a ne i ispunjenje obveze ili naknadu veće štete. Stavkom 3. citiranog članka propisano je da se ugovorna kazna iz stavka 1. može ugovoriti i za slučaj da poslodavac ne preuzme obvezu isplate naknade plaće za vrijeme trajanja ugovorne zabrane natjecanja, ako je u vrijeme sklapanja takvog ugovora radnik primao veću plaću od prosječne plaće u Republici Hrvatskoj.

14. Uvidom u Ugovor o radu direktora Sektora projektni ured od 27. lipnja 2012. utvrđeno je da je člankom 3. ugovorena zabrana konkurencije na način da direktor Sektora projektni ured ne može bez suglasnosti društva za svoj ni za tuđi račun obavljati poslove koji ulaze u predmet poslovanja društva, ne može biti član uprave ni nadzornog odbora u drugom društvu koje se bavi poslovima iz predmeta poslovanja društva, a ne može ni u prostorijama društva obavljati poslove za svoj niti tuđi račun. Bez te suglasnosti direktor Sektora projektni ured ne može biti ni član trgovačkog društva koji osobno odgovara za obveze toga društva niti vlasnik ili suvlasnik trgovačkog društva, ako se ono bavi poslovima iz predmeta poslovanja društva (stavak 1.). Postupanje direktora Sektora projektni ured protivno zabrani iz stavka 1. ovoga članka predstavlja tešku povredu radne obveze (stavak 2.). Nakon prestanka važenja ovog Ugovora, zabrana konkurencije iz stavka 1. ovoga članka je na snazi dvije godine (stavak 3.). Za slučaj povrede obveze iz stavka 1. ovoga članka, direktor Sektora projektni ured je dužan platiti ugovornu kaznu u iznosu od 46.452,98 EUR/350.000,00 kn, a pored navedenog društvo ima pravo i na naknadu sveukupne štete, ukoliko ista prelazi visinu ugovorne kazne (stavak 4.).

15. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Mladena Novakovića proizlazi da je tuženik bio zaposlen kod tužitelja od 2000., da su stranke 2012. sklopile novi ugovor o radu za radno mjesto direktora projektnog ureda koji je sadržavao klauzulu o

zabrani konkurencije o kojoj prije toga nisu pregovarali niti su ikada o istoj tijekom radnog odnosa tuženika vodili ikakve razgovore, da je tuženik tom prilikom samo pogledao ugovor o radu, pročitao ga i potpisao, da su svi radnici kod tužitelja imali predmetnu klauzulu u svojim ugovorima o radu, da je ista bila jasna pa je nije bilo potrebno pojašnjavati, niti su to radnici od njega tražili, da su parametri za određivanje visine ugovorne kazne bili visina plaće tuženika i njegova odgovornost, da tužitelj nije tuženiku isplaćivao naknadu za ugovornu zabranu natjecanja jer to nije bilo potrebno, jer je tuženik imao dobru plaću i jer tako nije bilo ugovoreno, da je radni odnos tuženika prestao njegovim otkazom ugovora o radu, da tom prilikom tuženik nije tražio oslobođenje od ugovorne zabrane natjecanja, da su za povredu zabrane natjecanja saznali u siječnju ili veljači 2019. kada je tuženik zajedno s još trojicom kolega otišao raditi u trgovačko društvo SCAN PROJEKT d.o.o. koje je u tržišnoj utakmici s tužiteljem i za kojeg su znali koja mu je djelatnost, da je tužitelj do tada surađivao s društvom SCAN PROJEKT d.o.o. i na natječajima su išli kao zajednica ponuditelja, da nakon što su četvorica radnika otišla u to konkurentsko društvo, tužitelj više nije dobio posao u INA d.d. jer su ti radnici odnijeli svoje reference koje su se na natječajima tražile čime su napravili ogromnu štetu tužitelju jer je tužitelj prethodno ulagao u te radnike, da je tužitelj pokrenuo parnične postupke protiv četvorice radnika koji su prouzročili štetu tužitelju.

16. Sud nije povjerovao iskazu zastupnika po zakonu tužitelja u dijelu u kojem navodi da s tuženikom, a niti sa svjedocima, prilikom potpisivanja ugovora o radu nije razgovarao o klauzuli zabrane natjecanja jer nije životno niti logično da radnici, koji do tada kakvu odredbu nisu imali u svojim ugovorima o radu, ne bi pitali na što se ta klauzula odnosi te činjenice da je isto u suprotnosti s iskazom tuženika i svih saslušanih svjedoka, kojima je sud u cijelosti povjerovao. U ostalom dijelu je sud povjerovao iskazu zastupnika po zakonu tužitelja jer je iskazivao uvjerljivo.

17. Iz iskaza tuženika Eugena Lovrića proizlazi da je kod tužitelja bio zaposlen 18 godina, da je prije potpisivanja Ugovora o radu iz 2012. pitao zastupnika po zakonu tužitelja o čemu se tu radi te da mu je tada zastupnik po zakonu tužitelja rekao da se ništa ne treba brinuti, da ta klauzula vrijedi samo za vrijeme trajanja radnog odnosa, a da mu za slučaj odlaska neće raditi nikakve probleme, već da će se dalje dogovarati, da je smatrao da je to prihvatljivo pa je ugovor o radu potpisao, da je njegov radni odnos kod tužitelja završio u siječnju 2019. kada je dao obavijest o otkazu, da je tom prilikom tužitelju rekao kamo odlazi raditi, da se 22. siječnja 2019. zaposlio u trgovačkom društvu SCAN PROJEKT d.o.o. koje društvo je bilo u tržišnoj utakmici s tužiteljem.

18. Sud je u cijelosti povjerovao iskazu tuženika budući da je iskazivao uvjerljivo, koherentno i životno logično te u suglasnosti s iskazima svjedoka Antiše Kuzmića, Damira Trobića, Irene Nagy i Tomislava Škreba.

19. Iz iskaza svjedoka Antiše Kuzmića, Damira Trobića, Irene Nagy i Tomislava Škreba, bivših zaposlenika tužitelja, u bitnome proizlazi da su s tužiteljem imali više sklopljenih ugovora o radu, da je posljednji sklopljeni ugovor o radu sadržavao odredbu o zabrani konkurencije, da su svi, budući da im je to tada bila novina, prilikom potpisivanja ugovora o radu pitali direktora tužitelja Zorana Novakovića da im pojasni što ta odredba znači, da im je direktor pojasnio da ista, zajedno s ugovornom kaznom, vrijedi za vrijeme njihovog radnog odnosa kod tužitelja i da znači da ne mogu za vrijeme radnog odnosa kod tužitelja raditi za neko drugo konkurentsko društvo za svoj ili tuđi račun, ne smiju biti članovi nadzornog odbora ili uprave konkurentskog društva, (su)vlasnici društva koje bi imalo isti predmet poslovanja kao tužitelj, da im je direktor tom prilikom naveo primjer kolege Ante Franjića koji je za vrijeme svog rada kod tužitelja imao svoje trgovačko društvo i na

kraju preuzeo dio klijenata tužitelja (proizlazi iz iskaza svjedoka Damira Trobića, Irene Nagy i Tomislava Škreba), da je bilo ugovoreno da se ista primjenjuje dvije godine nakon završetka njihovog radnog odnosa kod tužitelja, ali im je direktor rekao da istu neće primjenjivati ili da će ih kontaktirati ako to bude potrebno i ponuditi im rješenje za to, odnosno naknadu plaće u tom slučaju, da su iz razgovora u radnom kolektivu utvrdili da svi radnici imaju takvu odredbu u ugovoru o radu, da je ugovore o radu sastavio tužitelj i odredbe istog nisu mogli mijenjati, a nisu ni vidjeli potrebe za isto jer su vjerovali pojašnjenju direktora, da ne bi bili potpisali ugovore o radu da su znali da će tužitelj tako tumačiti te odredbe.

20. Sud je u cijelosti povjerovao iskazima svjedoka Antiše Kuzmića, Damira Trobića, Irene Nagy i Tomislava Škreba budući da su iskazivali uvjerljivo, životno, logično, koherentno te u suglasnosti jedan s drugim i iskazom tuženika.

21. Odredbom članka 4. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO) u vezi s odredbom članka 8. stavka 4. ZR, propisano je da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

22. Odredbom članka 319. stavka 2. ZOO propisano je da se pri tumačenju spornih odredbi ne treba držati doslovnog značenja pojedinih izričaja, već treba istraživati zajedničku namjeru ugovaratelja i odredbu tako razumjeti kako to odgovara načelima obveznog prava utvrđenim ovim Zakonom.

23. Odredbom članka 320. stavka 1. ZOO propisano je da u slučaju kad je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju, ili kad je ugovor na drugi način pripremila i predložila jedna ugovorna strana, nejasne odredbe tumačit će se u korist druge strane.

24. Tijekom postupka je iz iskaza tuženika te svjedoka Antiše Kuzmića, Damira Trobića, Irene Nagy i Tomislava Škreba utvrđeno da je tekst novih ugovora o radu, uključujući Ugovora o radu direktora Sektora projektni ured od 27. lipnja 2012., pripremio tužitelj, da su svi radnici tužitelja imali predmetnu klauzulu u svojim ugovorima o radu, da je prilikom potpisivanja istog zastupnik po zakonu tužitelja rekao tuženiku i svjedocima da klauzula o zabrani natjecanja i ugovorna kazna vrijede samo za vrijeme trajanja njihovog radnog odnosa kod tužitelja.

25. Po mišljenju ovog suda odredba članka 3. Ugovora o radu direktora Sektora projektni ured od 27. lipnja 2012. je nejasna budući da prvi i drugi stavak predstavljaju zakonsku zabranu natjecanja (članak 101. ZR), da je stavkom trećim predviđeno trajanje zabrane konkurencije dvije godine nakon prestanka ugovora o radu, što bi upućivalo na ugovornu zabranu natjecanja (članak 102. ZR), a iz stavka četvrtog proizlazi da pored naplate ugovorne kazne, poslodavac ima pravo i na naknadu sveukupne štete, ukoliko ista prelazi visinu ugovorne kazne, a što je suprotno odredbi članka 106. stavka 2. ZR.

26. Stoga je istu potrebno tumačiti u korist tuženika i zaključiti da ista nije bila ugovorena u trajanju od dvije godine nakon prestanka ugovora o radu tuženika kod tužitelja, već samo za vrijeme trajanja radnog odnosa, kako to proizlazi iz suglasnih iskaza tuženika i svih saslušanih svjedoka.

27. Nadalje, kada bi se radilo o ugovornoj zabrani natjecanja, predmetna bi zabrana, prema ocjeni ovog suda, zbog područja i vremena, ali i cilja za koje je ugovorena, narušila zajamčena radnička prava tuženika. Naime, cilj ugovorne zabrane mora biti zaštita opravdanih poslovnih interesa poslodavca, odnosno da, uvažavajući ravnotežu ugovornih strana, takva zabrana ne dovede radnika u položaj u kojem bi radniku bila narušena temeljna ustavna prava – pravo na rad i napredovanje. S obzirom na plaću koju je tuženik ostvarivao kod tužitelja od

1.764,13 EUR/13.291,81 kn neto i visinu ugovorne kazne od 46.452,98 EUR/350.000,00 kn, tuženik bi trebao raditi skoro 27 mjeseci da bi platio ugovornu kaznu. S obzirom na navedeno te uzimajući u obzir tuženikovo financijsko stanje (korisnik dva kredita i jednog zajma, obveznik uzdržavanja dvoje djece), ocjena je ovog suda da bi takvom ugovornom kaznom bila narušena ravnoteža između zaštite interesa tužitelja i prava tuženika na rad i zaradu kojom može sebi i svojoj obitelji osigurati dostojanstven život. Time, ukoliko bi se zaključilo da se radi o ugovornoj zabrani natjecanja s trajanjem od dvije godine nakon prestanka radnog odnosa, odredba o ugovornoj kazni ne obvezuje tuženika, sve i da se zauzme stav da se odnosi na kršenje ugovorne zabrane natjecanja.

28. Ostali priloženi dokazi nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

29. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP i članka 155. ZPP, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 46.452,98 EUR/350.000,00 kn.

30. Tuženiku je dosuđen trošak sastava odgovora na tužbu od 500 bodova (Tbr. 8/1) te pristupa na ročišta održana 16. veljače 2021., 15. veljače 2022., 11. veljače 2025., 14. svibnja 2026., 21. rujna 2026. i 22. rujna 2026. od 6x500 bodova (Tbr. 9/2), što uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54 u vezi Tbr. 52/3) i uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr. 46) ukupno iznosi 8.750,00 EUR.

31. Tuženiku, na temelju odredbe članka 155. stavka 1. ZPP, nije dosuđen trošak sastava podnesaka od 6. veljače 2021., 8. studenog 2021. i 22. studenog 2023. (jer je navode iznesene u predmetnim podnescima mogao iznijeti i na ročištima koji su se održali u ovom predmetu) te sastava podneska od 4. svibnja 2026. (kojim se očituje na rješenje Županijskog suda u Zagrebu), budući da isti nisu bili potrebni za vođenje ove parnice.

32. Na dosuđeni trošak parničnog postupka, tuženiku su dosuđene zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP, u visini određenoj člankom 29. stavcima 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26; dalje: ZOO).

33. Zahtjev tužitelja na naknadu troška postupka u iznosu 13.068,00,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te troška sudske pristojbe za žalbu i presudu, odbijen je, kao neosnovan, jer isti nije uspio u sporu, na temelju odredbe članka 154. stavak 1. ZPP.

34. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

Sutkinja
Mateja Cvitić Gašparac

Dokument je elektronički potpisan:

Mateja Cvitić
Gašparac

Vrijeme potpisivanja:

27-10-2026
10:28:07

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3034373535333732393739
OU=Signature
S=Cvitić Gašparac
G=Mateja
CN=Mateja Cvitić Gašparac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP).

DNA:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-3a3ad**

Kontrolni broj: **0d9c8-5617c-d1374**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mateja Cvitić Gašparac, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.